

इदमत्यद्भुतराज्जित्यस्य तात्पर्ययोगेन सिद्धस्य कायस्य परिणामान्तरं द्वा सदृशं ध्यादिकं न जायेत तस्माच्च विष्टोन्मरसोऽपरिणममाण एवेदेहान्निःसरति तंदृष्ट्वा आत्मनः सिद्धकायत्वं मत्वा भगवत्कर्मकोर्णेष्वप्युच्यते इति तदे
इदमत्यद्भुतराजन् शृण्वान् श्रयंतरं भुवि ॥ महर्षेश्वरितं यादृक्त्रिषु लोकेषु विश्रुतं ॥ ३८ ॥ पुरा मंकणकः सिद्धः कुशाग्रैरेणेति नः श्रुतं ॥ क्षतः किल करे राजंस्तस्य शा-
कर सो स्रवत् ॥ ३९ ॥ सर्वैश्चाकर संदृष्ट्वा हर्षा विष्टः प्रनृतवान् ॥ ततस्तस्मिन्ननृत्ये वैस्यावरं जंगमं च यत् ॥ ४० ॥ प्रनृत्य मुभयं वीर ते जसा तस्य मोहितं ॥ ब्रह्मादि-
भिः सुरैराजन् क्रपिभिश्च तपोधनैः ॥ ४१ ॥ विज्ञप्तौ वै महादेव ऋषेरर्थे न राधिप ॥ नायं नृत्येद्यथा देव तथा त्वं कर्तुं महसि ॥ ४२ ॥ ततो देवो मुनिं दृष्ट्वा हर्षा विष्टमतीव
ह ॥ सुराणां हितकार्थं महादेवोभ्यभाषत ॥ ४३ ॥ भो भो ब्राह्मणधर्मज्ञ किमर्थं नृत्यते भवान् ॥ हर्षस्थानं किमर्थं च तवेदमधिकं मुने ॥ ४४ ॥ तपस्विनो धर्मपथे
स्थितस्य द्विजसत्तम ॥ ऋषिरुवाच किं न पश्यसि मे ब्रह्म न कराच्छाकर संसृतं ॥ ४५ ॥ यंदृष्ट्वा संप्रनृत्यो वै हर्षेण महता विभो ॥ तं ग्रहस्याब्रवीद्विवो मुनिरागे-
ण मोहितं ॥ ४६ ॥ अहं न विस्मयं विप्र गच्छामीति प्रपश्य मां ॥ एवमुक्त्वा मुनिश्रेष्ठं महादेवेन धीमता ॥ ४७ ॥ अंगुल्यग्रेण राजेंद्र स्वांगुष्ठाङ्घ्रिस्ताडितो भवत् ॥ ततो भ-
स्मक्षता द्राजन्निर्गतं हिमसन्निभं ॥ ४८ ॥ तदृष्ट्वा ब्रीडितो राजन् समुनिः पादयोर्गतः ॥ मेने देवं महादेव मिदं चोवाच विस्मितः ॥ ४९ ॥ नान्ये देवा दहं मन्येरुद्रा-
त्यरतरं महत् ॥ सुरासुरस्य जगतोगतिस्त्वमसिशूलधृत् ॥ ५० ॥ त्वया स्पृष्टमिदं विश्वं वंदती ह मनीषिणः ॥ त्वामेव सर्वे विशति पुनरेव युगक्षये ॥ ५१ ॥ देवैरपि
न शक्यस्त्वं परिज्ञातुं कुतो मया ॥ त्वयि सर्वे स्मदृश्यं ते भावा ये जगति स्थिताः ॥ ५२ ॥ त्वामुपासंत वरदं देवा ब्रह्मादयो न घ ॥ सर्वस्वमसि देवानां कर्ता कारयिता च
ह ॥ ५३ ॥ त्वत्प्रसादात्सुराः सर्वे मोदंतीहा कुतो भयाः ॥ एवं तु त्वामहादेवं सक्रपिः प्रणतो भवत् ॥ ५४ ॥ यदिदं चापलं देवकृतमेतस्मयादिकं ॥ ततः प्रसादयामि
त्वां तपो मे न क्षरेदिति ॥ ५५ ॥ ततो देवः प्रीतमना स्तब्धशिंपुनरब्रवीत् ॥ तपस्ते वर्धतां विप्र मत्प्रसादात्सहस्रधा ॥ ५६ ॥ आश्रमे चेहवत्स्यामित्वया सार्धं महंसदा ॥
सप्तसारस्वते चास्मिन्यो मामाचिष्यते नरः ॥ ५७ ॥ न तस्य दुर्लभं किंचिद्भविते ह परत्र वा ॥ सारस्वतं च ते लोकं गमिष्यंति न संशयः ॥ ५८ ॥ एतन्मंकणकस्यापि च
रितं भूरितेजः ॥ साहिपुत्रः सुकन्यायामुत्पन्नो मातरि श्रवणा ॥ ५९ ॥ इति श्रीमहाभारतेश ० गदा ० बले देवती ० सारस्वतोपाख्याने अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥

वक्ष्यशून्यत्वं देहस्य महती योगसिद्धिः देहस्य भस्मभूतत्वं तु महतीयसीसिद्धिरित्येतद्ब्रूददर्शयंस्तस्य गर्वपरिहरतीति ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

1161

म.भा.डी.

三三三